

Warszawa, 14/01/2009r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Zastępca
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław TROCIUK

RPO-601194-IX-904/08/WK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Pan
ppłk Leszek ELAS
Komendant Główny Straży Granicznej

Al. Niepodległości 100
02-544 WARSZAWA

Szanowny Panie Komendancie

W trakcie dokonywania kontroli przestrzegania praw obywatelskich funkcjonariuszy Straży Granicznej w Bieszczadzkim Oddziale Straży Granicznej w Przemyślu pracownik Biura Rzecznika Praw Obywatelskich został poinformowany o komplikacjach dotyczących zamieszczenia w rozporządzeniu w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej przepisu o karalności za składanie fałszywych zeznań, jak również wątpliwościach dotyczących braku zróżnicowania wysokości mnożników dodatków funkcyjnych i służbowych udzielanych na podstawie rozporządzenia w sprawie uposażenia zasadniczego oraz dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Straży Granicznej.

Z przepisu § 16 ust 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz.U. Nr 118, poz. 1015 z późn. zm.) wynika, iż przed przesłuchaniem prowadzący postępowanie, a w przypadku o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz przeprowadzający przesłuchanie, uprzedza świadka, biegłego i pokrzywdzonego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Dyspozycja ta jest ujęta w art. 233 § 1 Kodeksu karnego, który określa, iż kto, składając zeznanie

mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Zdaniem funkcjonariuszy, przepis o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań nie powinien być zamieszczony w rozporządzeniu, ale bezpośrednio w ustawie o Straży Granicznej, gdyż przepis art. 233 § 1 Kodeksu karnego mówi o prowadzeniu postępowania na podstawie ustawy, a nie na podstawie aktu wykonawczego jakim jest rozporządzenie. W niniejszej kwestii przepisy nie są spójne i powinna być podjęta inicjatywa ustawodawcza zmierzająca do wprowadzenia odpowiednich zmian w ustawie o Straży Granicznej.

Ponadto funkcjonariusze twierdzili, iż rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 lutego 2008 r. w sprawie uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz.U. Nr 24, poz. 148) nie różnicuje wysokości dodatku funkcyjnego w porównaniu ze służbowym. Zgodnie z § 7 ust. 1 tego rozporządzenia, funkcjonariusze w służbie stałej i przygotowawczej, pełniący służbę na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych, otrzymują dodatek funkcyjny w wysokości uwzględniającej rodzaj wykonywanych zadań i zakres ponoszonej odpowiedzialności, skuteczność w zarządzaniu posiadanymi środkami, terminowość i efektywność podejmowanych działań lub decyzji, umiejętność organizacji pracy, kierowania i sprawowania nadzoru, a także posiadane kwalifikacje i umiejętności wykorzystywane na zajmowanym stanowisku. Z kolei przepis § 8 stanowi, iż funkcjonariusze w służbie stałej i przygotowawczej pełniący służbę na stanowiskach innych niż wymienione w § 7 ust. 1 otrzymują dodatek służbowy w wysokości uwzględniającej należyte wykonywanie obowiązków służbowych, w szczególności inicjatywę i samodzielność w realizacji zadań służbowych, terminowość i efektywność podejmowanych działań, a także posiadane kwalifikacje i umiejętności wykorzystywane na zajmowanym stanowisku. Wysokość mnożników dodatków funkcyjnego i służbowego od pierwszej do dwudziestej kategorii zaszeregowania jest taka sama. Brak zróżnicowania wysokości mnożnika jest niesprawiedliwy i nie bierze pod uwagę odmiennego charakteru każdego z dodatków. Ponadto funkcjonariusze otrzymujący dodatek służbowy uzyskują ekwiwalent za nadgodziny, a funkcjonariusze otrzymujący dodatek funkcyjny nie uzyskują tego ekwiwalentu. Zdaniem funkcjonariuszy, otrzymywanie dodatku funkcyjnego

nie stanowi właściwej motywacji do pełnienia funkcji kierowniczych.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn. - Dz.U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 z późn. zm.), uprzejmie proszę Pana Komendanta o zbadanie podnoszonych zagadnień oraz wyrażenie swojego stanowiska.

Z poważaniem

/-/ Stanisław Trociuk